

KOMÜNİST BİRLİK

Türkiyeli Komünistlerin Yayın Organı

Temmuz 1992

BÜTÜN
ÜLKELERİN
İŞÇİLERİ
BİRLEŞİN !

Belediye İşçileri Alanlarda

Genel hizmetler işkolu çalışanlarının en büyük kesimini oluşturan Belediye işçileri ülke düzeyinde toplu iş sözleşmesi sürecini yaşıyor. Tıkanan görüşmeler sonrasında İstanbul dahil büyük illerin tümünde grev kararı alan Belediye-İş Sendikası, önümüzdeki ay içerisinde başlatmayı düşündüğü grevlere hazırlanıyor.

Belediye çalışanları, grev öncesi başvurdukları

iş yavaşlatma, toplu vizite, toplu protesto, afişleme ve bildiri dağıtma gibi eylemleriyle taleplerini kabul ettirmeye çalışırken, medyaların yarattığı işçi karşıtı çarpık bilinci kırmayı da amaçlıyor.

Belediye İşçileri Ne İstiyor?

Bugün belediyelerde süren ücret uyuşmazlığının en önemli yanını, bilinç çarpıtıcı işleviyle medyaların yarattığı yanlış

bilgilendirme oluşturuyor. TV ve basın yoluyla şişirilen ücret talepleri, bu talepleri vergi ve kesintileriyle karşılayan diğer emekçilerde tepkiler doğuruyor. Ne var ki gerçek böyle değil. Belediye-İş üyeleri, ücret ortalaması olarak şu anda 1 milyon 400 bin lira alıyor ve sözleşmeyle bu ortalamayı 4 milyon 200 bin liraya çıkarmanın mücadelesini veriyor. İstenen bu ücret ise, Devlet İstatistik Enstitüsü'nün açıkladığı asgari geçim rakamını oluşturuyor. Yani devletin resmi kurumlarının açıkladığı rakamı isteyen Belediye çalışanları, vermekte direnen sosyal-demokrat belediyeler ve medya tekkellerinin oluşturduğu ittifağa karşı mücadele veriyor. Ancak Belediye işçilerinin bu dönem işverene verdikleri teklif, medyanın öne çıkardığı ücret talebinin ötesinde, işçi sınıfının genel talepleri bakımından öne çıkarılması gereken özellikler de taşıyor. Bunların başında iş

Burjuva Demokrasisi Bu Kadar

Geçtiğimiz günlerde Sosyalist Parti Anayasa Mahkemesi tarafından kapatıldı. Öte yandan hukuk alanında büyük reform diye sunulan yasa değişiklikleri Cumhurbaşkanı'nca veto edildikten sonra Meclis'te DYP'lilerin barajına takıldı. Aynı şekilde 12 Eylül'ün en önemli kurumlarından YOK'e ilişkin ilk değişiklik tasarıları DYP'li milletvekillerinin oylarıyla çıkmaza sokuldu. "İş Güvencesi Yasa Tasarısı" önce kuşa çevrildi, ardından da kadük edildi. Bütün bunlar demokrasi şampiyonluğuna soyunmuş, burjuvazinin büyük koalisyonunun DYP-SHP hükümetinin uygulamaları. "Yenidenmiş" dünyada, "sınıf mücadelesinden arınmış" demokrasi "değerleri" söylevleri verenlerin saratında, burjuva demokrasisinin ilk şamarlarıdır bunlar. Sorgusuz-sualsiz infazlar, Kürdistan'da faili meçhul cinayetler ve PKK gerillalarının topluca kırımları süregidiyor. Elden ne gelir, burjuva demokrasisi bu kadar!

(Devamı 2. sayfada)

haftasının kısaltılması ve iş güvencesi geliyor. Sözleşme teklifi iş haftasını 35 saatle sınırlıyor. Bunu 5 işgününe bölerek uygulama zorunluluğu getiriyor. İstihdamdaki azalmanın ve teknolojik yenilenmenin de zorladığı iş süresinin azaltılması ve fazla çalışmanın yasaklanması talebi, böylelikle ilk kez yaşama geçirilebilir bir talep durumuna yükseliyor. Belediyelerdeki kazanım, tüm işkolları için bir örnek olma özelliği taşıyacak ve bu başarı, sendikal hareketin genel talebi olarak uygulanma alanı bulacaktır. Sözleşmeyle getirilmek istenen iş güvencesi önlemleri, özellikle de işten çıkarmanın disiplin kurulunun oybirliğini zorunlu kılması, önemli bir ileri adımı oluşturuyor. Disiplin kurullarına eşit sayıda katılma ve dönerli başkanlık sisteminin getirilmesi de işverenin yetkisine işçinin disiplin kurulu aracılığıyla katılmasını sağlayarak, iş güvencesi konusunda ek bir önlemi oluşturuyor. Belediye-İş tabanının aktif çabalarıyla taslağa koydurduğu bu talepler, sözleşmenin de özünü oluşturuyor.

Sendika Mücadeleye Önderlik Yeteneğinden Yoksun

Belediye işçilerinin mücadelesi son yıllarda genel hizmet işkolunda,

özellikle de belediyelerde gelişen işçi mücadelesinin yeni bir halkasını oluşturuyor. ANAP döneminde anti-demokratik, anti-sendikal uygulamalara karşı başlayan belediye işçilerinin mücadelesi, belediyelerdeki özelleştirme-şirketleştirme politikalarına, tensikatlarla karşı verilen mücadelelerle sürdü. Bugün de kamu çalışanlarının en hareketli kesimini oluşturan belediye memurlarının mücadelesiyle içiçe girmiş olarak devam ediyor.

Ne ki Belediye-İş Sendikası dışarıdan görülen görkemliliğinin aksine, mücadeleye önderlik etmekten kaçınan, iç örgütlülüğü zayıf, taban ile yönetim arasında büyük kopuklukların olduğu bir örgüt özelliği taşıyor. İşçi popülizmini körükleyen, üyesini eylemde yalnız bırakan, sendikal demokrasiyi şube ve işyerlerini kendi koltuklarına dokunmadıkları sürece ayrı ayrı beylikler olarak davranabilme özgürlüğü olarak anlayan, sınıf sendikacılığı söylemini bir dönem dilinden düşürmeyen ancak son dönemde çağdaş sendikacılık anlayışına transfer olan bir merkez yönetimine sahip bulunuyor. Uzman kadrolarında ise kimi DİSK'li sendikacıları da istihdam eden Belediye-İş Sendikası'nın bu zaafı son mücade-

de de kendini belli etti.

İşkolunun özelliğinden kaynaklanan kamuoyuyla içiçe çalışma ve kamuoyu yaratma olanağına sahip olma özelliği, sendika yönetiminin basiretsizliği nedeniyle gerçekleştirilemedi. Medyanın yanlış bilgilendirme operasyonunun en kolay kırılabilceği işkolunda, medyanın yarattığı imaj, kamuoyu ile belediye işçilerini karşı karşıya getirdi. Bu durumun çok geç farkına varan sendika yönetiminin çabaları ise, okunamayacak kadar kötü bir afiş asmak ve derdini anlatamayan bir bildiri dağıtmak oldu. Stratejik işkollarından birini oluşturmuş genel hizmetler işkolunda, sınıf ve kitle sendikacılığını geliştirmek, tabandan gelen mücadeleciler kadrolarla sendikal yönetimleri yenilemek, taban eylemliliklerinin basıncıyla taslağa giren maddelerin mutlaka imzalanmasını sağlamak, sözleşme mücadelesinin savaşkan ruhunu önümüzdeki günlerde yaklaşan sendika genel kurulu taşıyacak gerekiyor. Belediye-İş Sendikası'nda ki sınıf ve kitle sendikacılığı taraftarı kadrolar, böylesi bir görevi başarıya sovrumluluğuyla karşı karşıya bulunuyor. Önce sözleşmeyi kazanma, sonra sendikayı kazanma; öncü işçilerin hedefi bu olmalıdır.

Komünistler ve "İş Güvencesi Yasa Taslağı"

Ülkemizi yöneten burjuva hükümetler arasında demokratikleşme şampiyonluğuna aday DYP-SHP koalisyon hükümetinin işçi-sendika hareketine yönelik iyileştirmeleri kapsayan planının en önemli bileşenlerinden birini "iş güvencesi yasa tasansı" oluşturuyor.

Ne var ki işçi ve işveren kuruluşlarının gündemini uzun süre işgal eden, sert tartışmalara yol açan ve sonuçlandırılması yılan hikayesine dönen taslak çalışması sessizce durduruldu. Bu yasama yılının sona erdiği düşünülünce "iş güvencesi" yasasının bir başka bahara kaldığı rahatlıkla söyleyebiliriz. Ancak bu durum taslak hakkındaki ve taslak girişiminden yola çıkarak mevcut koalisyonun yaklaşımları hakkındaki düşüncelerimizi açıklamamızı engellememeli.

Taslak ve Mevcut Durum

Uluslararası bir yıkımı yaşayan işçi hareketinin halen güç toplama döneminde olduğu, komünist hareket içerisinde dönemlik ve sivil toplumculuğun, "yenilenmeciliğin" moda olduğu bir süreci yaşıyoruz. Yiğim hareketindeki kesikli ilerleyiş halen sürüyor. 12 yıllık bir baskı ortamının yarattığı tepkisizlik ve politikaya uzak durma halen atılmış değil. Böylesi bir toplumsal psikolojinin yaşandığı koşullarda DYP-SHP hükümetinin işçi-sendika hareketini yedegine alma manevrasının bir aracı olarak gündeme getirilen "iş güvencesi yasa tasansı", hazırlayıcılarının da beklemediği, dahası incelendiğinde görüleceği gibi hakmeddikleri kadar büyük bir tepkiyi çekti. Ayrıca ne ilginçtir ki, yasa taslağı, aynı zamanda yine hazırlayıcılarının beklemedikleri ama hiç de hakmeddikleri bir övgü ve desteği de yanında buldu.

İşsizlik Yapısaldır

Yasa taslağının somut olarak ele alınmasından önce belirtilmesi gereken işsizliğin, dolayısıyla

işten çıkarılmanın kapitalist sistemin temel bir olgusu olduğudur. Yedek işgücü ordusu, kapitalist özel mülkiyet düzeninde daha fazla kâr elde etmenin ve işçi sınıfı üzerinde baskı kurmanın bir aracı olarak yapısal bir özelliktir.

Gelişkin kapitalist ülkelerde, özellikle 1970'li yılların ikinci yansıyla başlayan süreçte, bilimsel-teknolojik gelişmelerin ve bunların üretim teknolojilerine uygulanmasında sağlanan hızla birlikte, üretim sürecinde yaşanan değişim, işçi çıkarmaları ve işsizliği yoğunlaştırmıştır.

Ülkemizde 12 Eylül diktatörlüğü öncesinde sendikal hareketin gücü ve eylemliliğiyle sağlanan iş güvencesi, 12 Eylül diktatörlüğüyle ortadan kaldırılmış, ülkemiz ekonomisinde yaşanan yapı değişikliğiyle de giderek büyüyen bir sorun olma özelliği kazanmıştır.

Taslakta Yeni Bir Şey Yok!

"İş güvencesi yasa taslağı", daha önce de belirttiğimiz gibi, işçi yanlısı yeni hiçbir önlem getirmezken, hiç de hak etmediği bir desteği yanında buldu. Ne var ki, taslak, açıklandıktan sonraki süreçte işveren yanlısı eleştirilere dayanmadığı ve yapılan değişikliklerle kuşa çevrildi.

Taslağın Meclis'e sunulan son şeklinde, haksız fesih işleminin ispatı durumunda işe iade zorunluluğu kaldırılarak, işverene işçinin bir yıllık ücreti kadar tazminatı işçiyeye ödediği takdirde işten çıkarma hakkı tanındı. Yine feshin haksız olduğunun mahkemece karara bağlanması durumunda, işçinin eski işine iadesi zorunluluğu ortadan kaldırılarak, hizmet aktinin yeniden kurulması zorunluluğu getirildi. Böylece işe iade edilen işçi, işverenin kendisine önereceği yeni iş ve ücrete mahkum edilmiş oldu.

İşyeri Kapatılarak topluca işten çıkarma konusunda ise, bu durum mahkemece karara bağlanırsa, karşılıklı taslakta on milyon

para cezası olarak belirtilmiştir. Yani taslağın yeni biçiminde, topluca işten çıkarma, tek tek perakende uğraşmaktan çok daha kolay ve ucun hale gelmektedir.

Taslakla getirilmek istenen tek olumluluk, haksız feshin yarığ denetimidir. Ancak bu olumluluk, mevcut mahkemelerin iş yükü dikkate alınır, işinden atılan işçinin bir de mahkeme kapılarında sürünmesinden başka bir sonuç vermeyecektir.

Taslağa Tepkiler

Sayıdığımız örneklerden de görüleceği gibi, işverenler için herhangi bir tehlike taşımayan "iş güvencesi yasa taslağı", tekelci patronların kutsal alanına bu haliyle bile müdahale sayılmış ve büyük tepkilere yol açmıştır.

Garip olan ise, Türk-İş, Hak-İş, DİSK dahil sendikal hareketin bütününe ve kimi ilerici çevrelerin yasa taslağına verdikleri destekler. İşçi-sendika hareketinin toplumsal uzlaşma projelerine yedeklediğinin açık örneğini oluşturan bu tavır alış, işçi sınıfını unutmayacaktır.

Komünistlerin Yaklaşımı

İşçi sınıfının bilinçli öncüleri olan komünistler, yasa taslağına, kapitalizm koşullarında iş güvencesinin mutlak anlamda gerçekleştirilmesinin olanaksızlığının bilincinde olarak yaklaştılar. Ancak yasa taslağıyla getirilebilecek kimi iyileştirici önlemlerin ise, içinde bulunulan koşullarda işçi sınıfımız için kazanım olabileceğini gözardı etmediler. Komünistler, yasa taslağına karşı gerçek iş güvencesinin tam istihdamla, yani emeğin meta karakterinin ortadan kaldırılmasıyla sağlanabileceğini belirterek, yaşanan ve yaşanan sosyalizm pratiklerinin bunu ispat ettiğini ifade ettiler. DYP-SHP burjuva hükümetinin demagojik taslağına deşifre etmeyi önlere görev olarak koydular. Yasa taslağının kısa sürede yaşadığı evrim, komünistlerin öngörüsünü doğruladı.

Kemal Türkler'in Anısına

22 Temmuz 1992: Kemal Türkler'in ölümünün 12. yıldönümü. DİSK ve T.Maden-İş Genel Başkanı, işçi-sendika hareketimizin en önemli sendikal önderlerinden biri olan Kemal Türkler bundan 12 yıl önce, 22 Temmuz 1980 sabahı, faşist kurşunlara hedef olarak yaşamını yitirdi. Bugün onun adını, savaşımını ve işçi sınıfı için yaptığı çalışmalarını saygıyla anıyoruz.

Onun öldürüldüğü gün 90.000 T.Maden-İş üyesi direnişe geçti, fabrikalarda bayraklar yarıya indi. Ertesi gün DİSK ve Türk-İş üyesi ve örgütsüz yaklaşık 1 milyon işçi ve emekçi yas ilan etti. Şalterler indi, yaşam durdu. 24 Temmuz günü DİSK'in Merter'deki binasında katafalka konan naş'ı onbinlerce işçi, memur, emekçi, aydın ve de-

mokrat tarafından ziyaret edildi. 25 Temmuz günü 4 bin kişi ile sınırlandırılarak yasaklanmak istenen cenaze töreni, sıkıyönetim barikatlarını aşan 300 bin kişinin katılımıyla hiçbir gücün engelleyemeyeceği bir boyuta ulaştı ve Aksaray Alanı yığınlara dar geldi. Cenazesi binlerce nasırlı elin üzerinde, Türkler'e sevgi ve saygı, burjuvaziye kin ve nefret içinde toprağa verildi.

O, tam doğru deyimiyse, işçi sınıfımızın karizmatik lideriydi. O'nun bıraktığı boşluğu işçi sınıfımız ne yazık ki halen doldurabilmiş değildi.

Kemal Türkler'in öldürülmesi sıradan bir faşist cinayet değildi. O günlere geri dönüp hatırlarsak; 24 Ocak Kararları diye bilinen, ülkemizi emperyalist yeni işbölümünün bir par-

çası haline getirmeyi amaçlayan kararlar uygulamaya konmuştu. Emperyalizmin işbirlikçisi büyük sermaye çevreleri, o güne kadar uygulanagelen "ithal ikameci", yani iç pazara dönük sanayileşme modelinin işlerine artık yaramadığına karar vermişlerdi. Emperyalizmin, Türkiye gibi geri bırakılmış ülkeler için öngördüğü sanayileşme modeli, ileri ülkelerin terk ettiği emek yoğun, "pis işler" diye tabir edilen çevre kirliliğine yol açan ve uluslararası pazarla tamamen bütünleştiren bir sanayileşme modeliydi. İhracata dönük sanayileşme diye de adlandırılan ve ülkemizi emperyalizmin alt entegrasyon zincirinin bir halkası yapmayı amaçlayan bu modelin uygulanabilmesi, yani 24 Ocak kararlarının yaşama geçirilebilmesi, o günkü parlamento aritmetiği ve yükselen toplumsal muhalefet göz önüne alındığında pek de kolay görünmüyordu. Bunu gerçekleştirmek için, emperyalizm ve işbirlikçileri bakımından parlamento ve hükümeti feda etmek, işçi sınıfının başını çektiği toplumsal muhalefeti sindirmek gerekiyordu. Bunu ise, ancak askeri faşist bir cunta gerçekleştirebilirdi.

YAŞAM ÖYKÜSÜ

1926 yılında Denizli'de doğdu. İşçilik yaşamına 1947'de başladı ve T.Maden-İş Sendikasına üye oldu. Sırasıyla işçi temsilciliği, Bakırköy Şube Sekreterliği, Bakırköy Şube Başkanlığı ve T.Maden-İş Genel Sekreterliği yaptı. Faşist canilerce katledildiğinde Kemal Türkler 26 yıldır T.Maden-İş Sendikası'nın Genel Başkanlığı'nı yapmaktaydı. 1961 yılında TIP'ın, 1967 yılında DİSK'in kuruluşunda etkin rol oynayan K.Türkler, DİSK'in kuruluşundan 1977 Aralığında yapılan 6. Genel Kuruluna kadar Genel Başkanlığı'nı da yürüttü. Türkiye Barış Derneği Onur Kurulu Üyesi, DSF/UMSB Yürütme Kurulu üyesi de olan Kemal Türkler, evli ve iki çocuk babası idi.

O yıllarda cuntanın hazırlığı yapılıyor, ülke adeta bir iç savaş yaşıyor, faşist çeteler eliyle anarşi ve terör turmandırılıyordu. Her gün onlarca kişi katlediliyor, terör özellikle toplumda demokrat kişiliği ile ün yapmış Abdi İpekçi, Prof. Cavit Orhan Tütengil gibi kişilere yöneliyordu.

İşte Kemal Türkler, böylesi bir ortamda, iki büyük planın kesiştiği noktada en önemli hedefi oluşturuyordu. Birincisi, darbeye zemin hazırlamak için toplumda büyük çalkantılar yaratacak bir isim olması; ikincisi, darbe ertesi yükselbilecek toplumsal başkaldırıya işçi sınıfının karizmatik lideri olarak öncülük edebileceğ olmesi.

Böylesi hesaplarla tasarlanmış bu büyük komp- lonun arkasında, yalnızca faşist çetelerin olmadığı açıktır. Belki tetiği çeken onların kanlı elleridir ama olayın arkasında emperyalist ülke yönetimleri, onlarla işbirliği yapan yerli sermaye çevreleri ve bunlara bağlı olarak gizli istih- barat teşkilatları MİT, CIA vardır. Bu nedenledir ki, katiller bulunamamış, cinayetin üstüne sis bulutları örtülmüştür. Türkler'in öldürülmesinin 12 Eylül as- kerî faşist darbesinden 50 gün önceye rastlaması dik- kat çekicidir. Darbeciler hesaplarını doğru yaptılar

Anısı ve Savaşımı Yaşıyor-Yaşayacak!

Türkiye işçi-sendika hareketinin, sınıf ve kitle sendi- kacılığı mücadelesinin, işçi sınıfının daha iyi bir yaşam ve çalışma koşulları için verdiği mücadelelerin önderle- rinden DİSK ve Türkiye Maden-İş Sendikası Genel Başkanı KEMAL TÜRKLER'i elikanh faşist cinayet çebekelerinin katletmesinin 12. yılında saygı, sevgi ve mücadelesini sürdürme kararlığımızla anıyoruz.

KEMAL TÜRKLER, tüm yaşamını işçi sınıfının sınıf ve kitle sendikacılığı ilkeleri temelinde sürdürdüğü da- ha iyi bir yaşam, daha iyi çalışma koşulları savaşımına adamıştı. İçinden yettiği metalürji işçilerinin hak ve çıkarları, O'nun savaşımının odağına yerleşmişti. İşçi sınıfımızın, metalürji işçilerinin DİSK ve T.Maden-İş saflarındaki tüm mücadeleleri doğrudan O'nun adıyla bağlıdır. Bundan sonra da işçi sınıfımızın bilinçli savaş erleri, komünist öncü işçilerin ellerinde, anısıyla bağlı olarak sürdürülecektir.

Bugün KEMAL TÜRKLER'i anmak;

- Sınıf ve kitle sendikacılığı ilkelerine sımsıkı sarılmak;
 - Tekelci burjuvaziye, özellikle MESS patronlarına karşı uzlaşmaz mücadele etmek;
 - Sınıfın hak ve çıkarlarına sonuna kadar sadık kalmak;
 - DİSK ve T.Maden-İş'i yeniden örgütlü, yığınsal, sa- vaşkan sendika konumuna yükseltmek;
 - Sınıf sendikacılığını tasfiye etme girişimlerine, çağ- daş uzlaşmacılığa karşı mücadele etmek demektir.
- İşçi sınıfımız tanıklık ki; yaşamı ve savaşımı boyunca KEMAL TÜRKLER'i yalnız bırakmamış olan komün- istler, bugün de aynı kararlılık ve sadakatle, sınıf ve kitle sendikacılığı savaşımında anısını yaşatıyorlar, yaşatacaklardır.

ve kendilerinden istenen işleri başarıyla uyguladı- lar. 12 Eylül dönemini hepimiz yaşadık, uzun söze gerek yok.

Kemal Türkler işçi sını- fımızın karizmatik lideriy- di dedik. Nereden geliyor- du onun karizması? Bunun iki ana nedeni vardır. Bi- rincisi, yılmadan, ölümü

göze alarak mücadele edi- ci kişiliğiydi. İşçi sınıfının sermayeye karşı her bölge- sel ya da yığınsal başkaldı- rısında orada fiilen varol- muş ve öne atılmıştır. Ka- vel Grevi, Singer, Arçelik, Paşabahçe grevleri birçok mevzide, savaşım yürüten işçilerin arasındadır. 1961 Saraçhane Mitingi, 15-16

Haziran 1970 Büyük İşçi Direnişi, 1975 Demokratik Hak ve Özgürlükler için Mücadele mitingleri, 1976-1977-1978-1979 yığınsal 1 Mayıs gösterileri... 51 yıllık yasağın kırılmasında Türkler'in rolü çok büyüktür. Taksim Meydanı'na "1 Mayıs Alanı" adını O koymuştur. Yine 1976'da DGM Direnişi, 1978'de 20 Mart "Faşizme İlk İhtar" direnişleri ve MESS'e karşı T.Maden-İş'in yürüttüğü toplu grevler. Tüm bu eylemlerde K.Türkler hep orada, hep en öndeydi.

İkincisi, K.Türkler her önemli uğrakta, her yol ayrımında tarihsel ve toplumsal ilerleme doğrultusunda yer almayı bilmiştir. O ileriye gören, zeki ve sağduyulu bir kişiliğe sahipti. Türk-İş/DİSK ayrımında DİSK'ten yana tavır koymuş, bu yeni oluşumda başı çekmiştir. Sosyal Demokrasi/Sosyalizm ayrımında yer almış, Türkiye İşçi Partisi'nin kurucuları arasına girmiştir. 1973 Genel Seçimleri'nde 12 Mart faşist cuntasına karşı demokrasinin kazanılması için sosyal demokratlarla güçbirliği yapmak zorunluluğu gelip dayatınca cesaretle DİSK üyelerini CHP'ye oy vermeye çağırmıştır. 1975'te DİSK'in 5. Genel Kurulu'nda DİSK için önemli bir uğrak ve dönüm noktası sayılabile-

cek kararlar alınırken (ki bu kararlar DİSK'in sınıf ve kitle sendikacılığı anlayışının biçimlenmesidir) günün koşullarını ve toplumsal hareketin yönünü iyi değerlendirerek DİSK'teki komünistlerden yana tavır koymuştur. 1977'de UDC çağrısına DİSK yönetiminde ve basında problem çıkartılması üzerine tek başına üstlenme kararlılığını göstermiştir. DİSK'in 6. Genel Kurul sürecinde başkanlık koltuğuna sarılmamış, DİSK'in büyüüp gelişmesi uğruna sosyal demokrat ağırlıklı iki büyük sendikanın üyeliğini sağlamış ve bu gelişmenin sonucu 22-27 Aralık 1977 tarihinde yapılan 6. Genel Kurul'da onurlu bir biçimde 11 yıl sürdürdüğü DİSK Genel Başkanlığı görevini devretmiştir. Ölümüne dek T.Maden-İş Sendikası'nın genel başkanı olarak savaşımını sürdürmüştür.

O ileri görüşlü bir kişiydi dedik. Bunun kanıtları bugün yine DİSK'in gündeminde yer alan ve tartışılan; tüketim kooperatifleri, yapı kooperatifleri, karşı medya yaratma, eğlence ve dinlenme olanakları, kültür-sanat faaliyetleri, yani kısaca işçinin 24 saatine giren sendikacılık anlayışına O'nun daha o günlerde sahip olmuş olmasındadır. Kemal Türkler'den alacağımız çok

ders vardır.

İşçi sınıfının bağrında yetişen, savaştan, karizmatik ve ender bir lider olarak anısı daima yaşayacaktır.

Şan olsun işçi sınıfına yürekten inananlara, onun mücadelesi uğruna ölümü göze alanlara...

KEMAL TÜRKLER'İN SON SÖZLERİDİR

*Silin gözlerinizi
Aldandı yeniden
Beni vuranlar
Sürü şaşırır yolunu başı yitince
Sürü değilsiniz ki siz
İşçisiniz*

*Silin gözlerinizi görevdesiniz
Bunca akıttıkları kan
Değiştiremez tarihi
Yazar cellatlığını onların
Bir kez daha tarih
Acumz unutturamaz görevlerinizi
Silin gözlerinizi*

*Alın terinindir yarın
Yok olup gimenin telaşında katiller
Durduramaz savaş ortasında yürüyüşü
Saflarda düşenler*

*Kitapları öldüremezler
Alanlarda bizi vuranlar
Tarihi geriye döndüremezler
Hoşçakalın
Sürdürün savaşı arkadaşlar*

SENNUR SEZER

DİSK Örenleştirilemeyecek*

DİSK ve bağlı sendikaların yönetici ve uzmanlarının katıldığı Genişletilmiş Organ Toplantısı, Ören'de Genel İş Abdullah Baştürk Tesisleri'nde yapıldı. Gündemi sendikal hareketin pratik sorunları ve Konfederasyon içi sorunlar dışlanarak hazırlanan toplantı, önceki sayımızda da belirttiğimiz gibi, herhangi bir somut-pratik karar alamadan sonuçlandırıldı. DİSK Yönetim Kurulu'nca hazırlanan ve DİSK'i sınıf ve kitle sendikacılığı ilkelerinden, mücadelecilik sendikal geleneklerinden koparmanın ideolojik zemininin döşenmek istendiği rapor, kimi önemsiz eklemelerle kabul edildi.

Toplantı öncesinde "İşçilerin DİSK'i İÇİN" başlığı altında alternatif bir rapor hazırlayan ve kendilerini DİSK'teki "devrimci-demokratik" sendikacılar olarak ifadelendiren Yeraltı Maden-İş ve Devrimci Sağlık-İş sendikalarının başını çektiği grup ise, DİSK'in parçalanmış bir görüntü vermemesi gerektiği gibi demagojik bir gerekçenin arkasına saklanarak rapor ve sonuç bildirisine imza attılar. Hazırladıkları metinde "DİSK yönetiminin başarısızlığının kanıtlandığı ve DİSK'in

ancak yönetim ve anlayış değişikliğiyle ayağa kalkabileceğini, kendilerinin de bunu sağlayacak odak oldukları" iddiasında bulunan devrimci-demokratik sendikacılar grubu, toplantının sonucundaki tavırlarıyla, sınıf ve kitle sendikacılığı mücadelesindeki ilkesiz ve kararsız tutumlarını bir kez daha belgelediler. DİSK yönetimi ise, 8 Genel Kurul'dan geçiremediği ve ideolojik platformu olan "yönlendirici temel belge ve karar tasarıları"nı Ören Toplantısı raporu olarak karar altına alarak, DİSK'i sınıf ve kitle sendikacılığında koparma yolunda kendilerince önemli ileri bir adımı gerçekleştirmiş oldu.

DİSK'e bağlı sendikaların yönetimlerinde ve tabanlarında görev alan, gönüllü görev yapan sınıf ve kitle sendikacılığı yanlısı kadrolar ve komünistler ise, toplantı öncesi hazırladıkları "Sınıf ve Kitle Sendikacılığında Yeni Gelişmeler Yeni Politikalar" broşürünü yayınlayarak dağıttılar. Bu broşürün tartışılması temelinde yeni sınıf güçleriyle yan yana gelmeyi hedef aldılar. Sınıf ve kitle sendikacılığı yanlısı sendika yöneticileri aracılığıyla fikirlerinin Ören toplantısına taşınma-

sını sağladılar. Komünistler bu çabalarıyla işçi-sendika hareketi içerisinde kan-ter ve emekle kazanılmış mevzilerini, yetmiş yılı aşkın örgütlü mücadelenin kazanımlarını koruma kararlılıklarını gösterdiler. Sınıf sendikacılığının günümüzdeki taşıyıcılarının kim olduğu konusundaki bulanıklığı netleştirmede önemli bir başarı sağladılar. Ören Toplantısı'yla birlikte açık olarak görüldü ki, sınıf ve kitle sendikacılığının tarihsel mirasının taşıyıcısı konumundaki DİSK'in reformcu ve uzlaşmacı zemine çekilmek istendiği, dahası bunun DİSK yönetim organlarınınca gerçekleştirilmeye çalışıldığı günümüzde sınıf sendikacılığı yanlısı kadrolara büyük görevler düşüyor. Komünistler, bu görevin gönüllü taliplileridir, broşürde de belirtildiği gibi "işçi sınıfı mücadele eden, kendini yenileyen bir DİSK'e ihtiyaç duyuyor. Böylesi bir DİSK'i yaratmanın teorik-pratik birikimine sahip sınıf bilinçli kadrolar bu görevi de yerine getirmeye hazırlanıyor"

DİSK'in Örenleştirilerek işlevsizleştirilmesine engel olmanın yolu da buradan geçiyor.

(*) Ören: Eski çağlardan kalma yapı kalıntılarının ve yıkıntılarının bulunduğu alanlara verilen ad.

Erich Honecker: "Gerçek Kazanacaktır"

Moskova'daki Şili Büyükelçiliği'nde politik sığınmacı olarak yaşamını sürdüren ADC eski Devlet Başkanı ve ASBP eski Genel Sekreteri Erich Honecker, bir kitap yazdı. Kitabında sosyalizmin yaşadığı büyük yıkım ve ADC'nin emperyalist politikalara kurban edilerek yok edilmesi üzerine düşüncelerini açıklayan Honecker, "dünyada son zamanlarda deprem niteliğinde gelişen olaylar üzerine kendi yaklaşımlarını ortaya koymadan tarih sahnesinden kaybolmayı sorumsuzluk olarak gördüğünü" vurguluyor. Honecker, "sosyalizmin dünya sahnesinden kaybolmadığını ve gelecekte de kaybolmayacağını" söylüyor. Honecker, yapılan yanlışları ve eksiklikleri de kabul ediyor. Honecker, o günlerde ülke gerçekliğini doğru değerlendiremediğini, ülkeyi ve yaşamı yanlış tahlil ettiğini belirtiyor. Parti üyeleri ve organları arasında, parti içi de-

mokrasinin eksikliğinden kaynaklanan rahatsızlığın büyüdüğünü, tüketim maddeleri alanında tıkanıklıklar oluştuğunu ve yeni yetişen genç kuşağın dünyayı tanıma-gezme isteminin yerine getirilememesinin büyük bir politik tepki oluşturduğunu; kendisinin, bunları görmekte geç kaldığını kabul ediyor. STASI konusunda, "Stasi korkusunu, Batı yapay bir biçimde bilinçli yarattı ve abarttı. Asıl amaçları FAC'deki Anayasayı Koruma Örgütünün çalışmaları üzerinde yoğunlaşmış dikkatleri dağıtmak ve ADC'deki sosyalizmi karalamaktı" diyor. Honecker, ülkedeki sosyalizm karşıtları için de, "üretim araçları üzerinde halk mülk sahibi ise, öyle bir yerde sömürü olamaz ve hoşnutsuzluğa neden olabilecek ekonomik koşullar da mevcut değildir" diyerek görüşlerini belirtiyor. Kuruluşuna katıldığı ADC'deki sosyalizmin yıkılışı üzerine de "hemen hemen

tüm sosyalist ülkelerde uluslararası bir yönetim altında karşı-devrimler gerçekleşti. ADC de, FAC-ABD emperyalizminin perestrojka zeminindeki bir kurbanıdır" açıklamasını getiriyor. Kitabında Almanya'da kendisi aleyhinde açılan dava konusuna da geniş bir yer veren Erich Honecker hakkında açılan davayı bir hukuk sorunu olarak değil, devletin yürüttüğü anti-komünizmin bir parçası ve politik bir intikam çabası olarak değerlendiyor. Rejim karşıtlarına karşı uygulandığı iddia edilen sert önlemler için "Benim dönemimde bu tür uygulamalar yoktu ve ben hiçbir zaman bu tür uygulamalara izin vermedim" diyerek cevap veriyor. Ateş etme emri verdiği iddiasını ise "böyle bir emri arama yorulmasınlar. Çünkü böyle bir emir yok" diyerek karşılıyor. Honecker bir şeyi çok iyi biliyor: "Gerçek Kazanacaktır" ve bunu açıkça söylüyor: "Zafer Sosyalizmdir".

HAYDİ SOSYALİST KÜBA İLE DAYANIŞMAYA!

Emperyalist yeni dünya düzeni, sosyalizmin yaşayan son kalelerinden birini daha düşürmeye çalışıyor. Küba'nın emekçiler, her türlü emperyalist baskı, tehdit ve ekonomik ablukaya rağmen Fidel'in önderliğinde sosyalizmi savunma kararlılıklarını ortaya koyuyor. Küba, dünya ölçüsünde hepimizin ortak komünist ideallerinin sözcülüğünü yapıyor. Bugün Sosyalist Küba ile dayanışma, proletarya enternasyonalizminin mihenk taşıdır. Komünist Birlik, üye ve taraftarlarını, tüm komünistleri, Sosyalist Küba ile maddi ve moral dayanışma içerisinde olmaya, tüm komünist parti ve çevreleri Sosyalist Küba ile dayanışmayı dar siyasal çıkar hesaplarının dışında tutmaya çağırıyor. Sosyalist Küba'nın zaferinin, tüm komünistlerin ortak zaferi olduğunu biliyor. Yaşasın Sosyalist Küba! Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!